

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 18Csp/166/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2319203842
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Tischlerová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2020:2319203842.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta, sudkyňou JUDr. Erikou Tischlerovou, v spore žalobcov: 1/ U. S., A.. XX.XX.XXXX, bytom S. XX, XXX XX S., 2/ Y. S., A.. XX.XX.XXXX, bytom P. XXX, XXX XX P., proti žalovanému: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzska republika, reg. č. 542 097 902, podnikajúceho na území SR prostredníctvom organizačnej zložky: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, Karadžičova 2, 811 09 Bratislava, IČO: 47 258 713, právne zastúpeného: Advokátska kancelária Nagyová Tenkač, s. r. o., so sídlom Ružinovská 42, 821 01 Bratislava, IČO: 36 862 169, o zaplatenie 4.693,48 eura a iné, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcom sumu 2.936,28 eura, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Vo zvyšku súd žalobu zamietla.
- III. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobcovia sa žalobou doručenou súdu dňa 28.08.2019 domáhali, aby súd vydal rozsudok, ktorým I. určí, že úver zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty a rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb zo dňa 12.09.2012 uzatvorená medzi žalobcami a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov; II. zaviazal žalovaného, aby vydal bezdôvodné obohatenie žalobcom zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty a rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb zo dňa 12.09.2012 sumu vo výške 4693,48 eura do 3 dní od právoplatnosti rozsudku; III. určí, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere s Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty a rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb zo dňa 12.09.2012 uzatvorená medzi žalobcami a žalovaným obsahuje neprijateľné podmienky obsiahnuté v zmluve o spotrebiteľskom úvere a to: Dohoda o zrážkach zo mzdy, Poistenie schopnosti platiť úver, Vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru ak klient nespláca riadne a včas, ak poskytol nepravdivé údaje, alebo ak na majetok klienta alebo manželky začaté exekučné konanie, Oprávnenie veriteľa jednostranne meniť výšku poplatkov stanoveným sadzovníkom poplatkov, Rozhodcovská doložka; IV. zaviazal žalovaného zaplatiť finančné zadostučinenie vo výške 1.000 eura a V. priznal žalobcom nárok na úhradu trov konania v plnej výške. Súd žalobu v časti petitu III. uznesením č.k. 18Csp/166/2019-104 zo dňa 04.08.2020, právoplatným dňa 18.09.2020, odmietol.

2. Žalobcovia v žalobe a nasledujúcich vyjadreniach tvrdili, že dňa 12.09.2012 mala byť uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere a zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty a rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb medzi žalobcami ako spotrebiteľmi - dlžníkom. Podľa predmetnej zmluvy mala byť poskytnutá výška úveru 20.000 eur na dobu 120 mesačných splátok

a výškou mesačnej splátky po 301,14 eura. Ku dňu podania žaloby už uhradili sumu 24.693,48 eura. Úver mesačne platili, neskôr sa rozviedli a s platením boli párkrát v omeškaní a pri každom omeškaní im žalovaný začal účtovať upomienky po 41 eur, ktoré sme aj uhradili, a tým sa im zvýšili náklady. Žalovaný ich neustále telefonicky kontaktuje a vyhráža s exekúciou, začal vyvolávať do ich zamestnania, na poštu v obci P., rodičom a aj susedom. Všade im robia len hanbu a oni úver platia, ako aj pokuty. Predmetná zmluva je spotrebiteľská a neobsahuje nasledovné náležitosti, a to Výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, vzhľadom k čomu sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. V predmetnej zmluve je uvedená RPMN 11,40% a celková čiastka k zaplateniu je suma 34.419,60 eura a podľa kalkulačky RPMN je 14,04% a celková čiastka k zaplateniu je suma 36.136,80 eura, čo znamená, že ich oklamali o 1.717,20 eura.

3. Žalovaný vo svojich vyjadreniach potvrdil, že dňa 12.09.2012 bola uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere a Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty a Rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb, na základe ktorej (časť 1.) žalovaný ako veriteľ poskytol žalobcom ako dlžníkom spotrebiteľský úver vo výške 20.000 eur. Žalovaný predložil oznámenie žalovaného, adresované žalobcovi 1/ zo dňa 05.10.2012 o poskytnutí spotrebiteľského úveru vo výške 20.000 eur, potvrdenie žalovaného zo dňa 11.12.2019 o odfinancovaní peňažných prostriedkov vo výške 20.000 eur, ako aj potvrdenie žalovaného zo dňa 11.12.2019 o prijatých splátkach, z ktorého vyplýva, že žalobcovia titulom úhrad splátok uhradil žalovanému celkom sumu 22.936,28 eura a rozpis splátok úveru. Vzhľadom na uvedené dôkazy namietol správnosť súm, uvedených žalobcami v žalobe. Taktiež zdôraznil, že žalobcovia nespĺnili svoju dôkaznú povinnosť, pretože relevantnými dôkazmi nepreukázali, akú výšku uhradili v prospech žalovaného.

Námietky žalobcov, že v Úverovej zmluve nie sú uvedené všetky podstatné náležitosti považoval za nedôvodné. Tvrdil, že neobstojí argumentácia o absencii rozpisu splátky na istinu, úroky a poplatku ako obligatórnej náležitosti Úverovej zmluvy, k čomu poukázal na rozhodnutia NS SR, ktorý v obdobných veciach rozhodoval ako dovolací súd (uznesenie zo dňa 17.04.2018 sp. zn. 3Cdo/56/2018, uznesenie zo dňa 22.02.2018 sp. zn. 3Cdo/146/2017, uznesenie zo dňa 23.04.2018 sp. zn. 4Cdo/211/2017. K námietke žalobcov, že v Úverovej zmluve nie sú uvedené predpoklady použité pre výpočet RPMN, poukázal na ust. § 19 ods. 3 ZSÚ a uviedol, že v časti 1. ods. 1 bode 1.1. zmluvy sú uvedené základné parametre spotrebiteľského úveru, ktoré sú zároveň predpokladmi, ktoré boli použité pre výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov. Doba trvania zmluvy je uvedená v časti 1. ods. 2. bod 2.1. zmluvy. Pokiaľ ide o údaj o termíne konečnej splatnosti úveru, žalovaný poukázal na skutočnosť, že v zmluve je uvedený dátum prvej mesačnej splátky a počet mesačných splátok, z ktorých je dátum konečnej splatnosti úveru zrejmy. V zmluve je taktiež uvedené, že termín konečnej splatnosti úveru je dátum poslednej mesačnej splátky úveru. Presné číselné vyjadrenie tohto dátumu bolo žalobcom oznámené oznámením žalovaného zo dňa 05.10.2012. Zo ZSÚ pritom nevyplýva, akým spôsobom má byť určený dátum konečnej splatnosti úveru, resp., že dátum konečnej splatnosti úveru musí byť uvedený výslovne napísaním presného dátumu. K tomu poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora - tretia komora zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15.

Mal za to, že RPMN bola v danom prípade vypočítaná správne, pričom poukázal na ust. § 2 písm. i) ZSÚ a uviedol, že RPMN je závislá na dvoch parametroch: celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom a celková výška spotrebiteľského úveru. Do celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom patria aj náklady na poistné (doplňkové služby) jedine v prípade, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poistení (o poskytnutí takejto doplnkovej služby), aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Tvrdil, že z listinných dôkazov vyplýva, že poistné nebolo podmienkou získania spotrebiteľského úveru žalobcami; vyplýva to z listiny Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, predložené pred uzatvorením Úverovej zmluvy, v ktorých je v časti: Vyžadované záruky výslovne uvedené alternatívnym spôsobom: Spoludlžnícky záväzok, Dohoda o zrážkach zo mzdy, Štandardný súbor poistenia (A2) 4,99 %, v časti: Na získanie spotrebiteľského úveru alebo na získanie spotrebiteľského úveru za ponúkaných podmienok sa musí uzavrieť - poistenie na zabezpečenie spotrebiteľského úveru, je výslovne uvedené: Nie, - ďalšia zmluva o doplnkovej službe: Nie. Tvrdil, že poistenie nebolo podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru, z tohto dôvodu nie je možné poistenie (poistné) započítať do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, ktoré sú relevantné pre výpočet RPMN. Z časti 3. ods. 1. bodu 1.2 druhej vety zmluvy vyplýva, že dlžník berie na vedomie, že poplatok za poistenie uvedený v základných podmienkach ZoSÚ/ZoSÚ je vyjadrený percentom z mesačnej splátky Úveru/revolvingového úveru a

je zahrnutý do výšky mesačnej splátky. To znamená, že v časti 1. ods. 1. bode 1.1. zmluvy je výška mesačnej splátky uvedená spolu s poistným vo výške 4,99 % z mesačnej splátky (t.j. vo výške 301,14 eura). Výška mesačnej splátky bez poistného tak predstavuje 286,83 eura (t.j. $301,14 \times 100 / 104,99 = 286,83$) a celková čiastka k zaplateniu (vypočítaná v súlade so ZSÚ) je správna: 34.419,60 eura ($120 \times 286,43$ eura).

K požiadavke žalobcov na primerané finančné zadosťučinenie vo výške 1.000 eur, žalovaný uviedol, že žalobcovia svoj nárok žiadnym relevantným spôsobom neodôvodnili ani nepreukázali. Žalobcovia čerpali peňažné prostriedky od žalovaného dobrovoľne, avšak peňažné prostriedky prestali splácať. Považoval za nespravodlivé priznať žalobcom, ktorí porušovali zmluvné záväzky tým, že čerpaný úver nespĺcali, plnenie od žalovaného, ktorý si svoje zmluvné záväzky riadne plnil. Žalovaný považoval nárok žalobcov na primerané finančné zadosťučinenie nedôvodný aj z dôvodu, že o porušení resp. neporušení práva žalobcov ako spotrebiteľov nebolo doposiaľ v súdnom konaní rozhodnuté. Poukázal tiež na skutočnosť, že žalobcovia sami požiadali žalovaného o uzatvorenie Úverovej zmluvy, žalovaný žiadnym spôsobom nenútil žalobcov k uzatvoreniu Úverovej zmluvy ani k čerpaniu peňažných prostriedkov. Žalobcovia sa mali možnosť oboznámiť s celým obsahom Úverovej zmluvy, ako aj podmienkami. Pri určovaní nároku na primerané finančné zadosťučinenie a jeho výšky, teda treba skúmať nielen okolnosti na strane postihnutej osoby, ale aj na strane pôvodcu neoprávneného konania a skúmať podiel konania pôvodcu aj postihnutej osoby na vzniku neoprávneného zásahu. Žalovaný si svoje povinnosti riadne a včas splnil a rovnaký zodpovedný prístup dôvodne očakával od žalobcov. Žalovaný tak bol uvedený do omylu žalobcami ako osobami, ktoré nedodržali a porušili zmluvné povinnosti. Žalobcovia nemajú nárok na primerané finančné zadosťučinenie, nakoľko žalovaný vždy postupoval voči žalobcom korektne, s odbornou starostlivosťou, rešpektujúc všeobecné záväzné právne predpisy. V danom prípade nebola splnená základná podmienka pre vznik nároku na finančné zadosťučinenie, a to, že žalobcovia boli v súdnom konaní iniciovanom žalobcami úspešní, a ani nepreukázali porušenie práv žalobcov žalovaným. Na základe vyššie uvedených skutkových a právnych dôvodov žalovaný žiadal, aby súd žalobu zamietol a priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcom.

4. Na pojednávanie sa nedostavil žalobca 1/, ktorý o odročenie pojednávania nežiadal. Dostavili sa žalobkyňa 2/ a právny zástupca žalovaného. Keďže neboli splnené podmienky pre odročenie pojednávania v zmysle § 183 CSP, súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu 1/ a žalovaného.

5. Žalobkyňa 1/ a právny zástupca žalovaného sa na pojednávaní pridržali svojich písomných vyjadrení vo veci.

6. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi založenými v spise a zistil tento skutkový a právny stav:

7. Právny predchodca žalovaného (spoločnosť CETELEM SLOVENSKO, a. s.) ako veriteľ a žalobca 1/ ako dlžník a žalobkyňa 2/ ako spoludlžník uzavreli dňa 12.09.2012 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol v zmysle časti 1. zmluvy žalobcom poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 20.000 eur s nasledovnou špecifikáciou: účel úveru: Pôžička Cetelem - Rekonštrukcie, bývanie - účelový úver, výška úrokovej sadzby 11,99 % - fixná, počet mesačných splátok 120, zvolený súbor poistenia: Štandardný súbor poistenia, poplatok za poistenie 4,99 %, výška mesačnej splátky 301,14 eura, RPMN: 12,67 %, celková čiastka k zaplateniu 34.419,60 eur, priemerná RPMN 11,40 %, splatnosť mesačnej splátky: 15. deň v mesiaci, splatnosť 1. mesačnej splátky: 15. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bol úver dlžníkovi poskytnutý v dohodnutej výške, termín konečnej splatnosti úveru: dátum poslednej mesačnej splátky úveru, konkrétny dátum poslednej mesačnej splátky úveru bude klientovi oznámený písomne po poskytnutí úveru, spôsob splácania úveru: prevodom z BÚ, spôsob čerpania úveru: postupne bezhotovostne.

8. Podľa Časti 3. bod 1 zmluvy, dlžník vyhlasuje, že sa oboznámil s rámcovými zmluvami o poistení č. CTM2049 a CTM3059, uzavretými medzi Ceteleмом a poisťovňou Cardif Slovakia, a.s. platnými v čase podpisu ZoSÚ a/alebo ZoRSÚ a s aktuálnymi všeobecnými poistnými podmienkami poisťovne Cardif Slovakia a.s., ktoré sú súčasťou RZoP, súhlasí s nimi a svojím podpisom ZoSÚ a/alebo ZoRSÚ vyjadruje súhlas s poistením v rozsahu, ktorý si vybral. Vybraný súboru poistenia uvedený v základných podmienkach ZoSÚ a/alebo ZoRSÚ, a to:

A) Základný súbor poistenia - pre prípad pracovnej neschopnosti, plnej a trvalej invalidity a smrti alebo,

B) Štandardný súbor poistenia - pre prípad pracovnej neschopnosti, plnej a trvalej invalidity, smrti a poistenie spoludžníka. Ak v ZoSÚ a/alebo ZoRSÚ nevystupuje spoludžník alebo tento nespĺňa podmienky pre vznik poistenia, toto poistenie spoludžníka je automaticky nahradené poistením hospitalizácie v dôsledku úrazu, alebo

C) Rozšírený súbor poistenia - pre prípad pracovnej neschopnosti, plnej a trvalej invalidity, smrti a straty zamestnania. Pre osoby, ktoré sú v čase vzniku poistnej udalosti samostatne zárobkovo činnými osobami, tento súbor nezahŕňa poistenie pre prípad straty zamestnania. V prípade pracovnej neschopnosti však majú takéto osoby nárok na poistné plnenie dvojnásobnej výške, alebo

D) Súboru poistenia Senior - pre prípad smrti.

9. Listom zo dňa 05.10.2012 oznámil právny predchodca žalovaného žalobcovi 1/ základné podmienky splácania poskytnutého úveru, a to dátum poskytnutia úveru 04.10.2012, výška úveru 20.000 eur, výška mesačnej splátky 301,14 eura, počet pravidelných mesačných splátok 120, dátum splatnosti prevej mesačnej splátky 15.11.2012, dátum splatnosti poslednej mesačnej splátky 15.10.2022, spôsob splácania úveru: prevod z bankového účtu, číslo bankového účtu na úhradu XXXXXXXX/XXXX, Q. XXXXXXXXXX.

10. Z potvrdenia žalovaného zo dňa 11.12.2019 vyplýva, že na úverom prípade XXXXXXXXXXXXXXX klientu (žalobcu 1/) boli peňažné prostriedky vo výške 20.000 eur odfinancované dňa 04.10.2012 v prospech klienta.

11. Z potvrdenia žalovaného zo dňa 11.12.2019 vyplýva, že na úverovom prípade žalobcu 1/ č. XXXXXXXXXXXXXXX, boli prijaté úhrady v celkovej výške 22.936,28 eura, čo rovnako vyplýva aj z rozpisu splátok úveru.

12. Podľa potvrdení o vklade v hotovosti žalobcovia uhradili pod VS XXXXXXXXXX dňa 04.08.2018 sumu 200 eur, dňa 13.08.2018 sumu 500 eur, dňa 03.10.2018 sumu 300 eur, dňa 09.10.2018 sumu 85 eur, dňa 18.10.2018 sumu 150 eur, dňa 16.05.2019 sumu 301 eur, dňa 24.07.2019 sumu 301 eur, dňa 27.07.2019 sumu 41 eur.

13. Podľa § 451 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

14. Podľa § 456 prvá veta Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

15. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej zákona č. 129/2010 Z.z.) v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

17. Podľa § 2 písm. g/, h/, i/ zákona č. 129/2010 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie:

g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov

patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,

h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,

i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

18. Podľa § 9 ods. 1, ods. 2 písm. f/, j/ zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

19. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

20. Podľa § 19 ods. 1, ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2. Na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom.

21. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

22. Podľa § 137 písm. d/ CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

23. Podľa § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom od 01.01.2018, spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

24. Vo vzťahu k naliehavému právnomu záujmu žalobcov na určení bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru súd uvádza, že žalobu v tejto časti považuje za žalobu na určenie právnej skutočnosti, pričom podmienkou prípustnosti takejto žaloby je, že možnosť podania takejto žaloby vyplýva z osobitného predpisu. Ustanovenie § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom 01.01.2018 takéto určenie

umožňuje (spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou). V tejto súvislosti však súd poukazuje na to, že možnosť žaloby na plnenie spravidla vylučuje právny záujem na žalobe určovacej. Ak totiž možno žiadať (a v prejednávanej veci aj žalobcovia žiadali) o vydanie bezdôvodného obohatenia, je vylúčený ich naliehavý právny záujem na určení bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, keďže túto otázku si súd musí vyriešiť ako predbežnú.

25. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané a súčasne medzi stranami nebolo sporné, že medzi právnym predchodcom žalovaného (CETELEM SLOVENSKO a.s., ktorá zanikla v dôsledku zlúčenia so žalobcom) ako veriteľom a žalobcami 1/ a 2/ ako dlžníkmi bola dňa 12.09.2012 uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol žalobcom poskytnutý účelový spotrebiteľský úver vo výške 20.000 eur, ktorý sa zaviazali splácať v 120 mesačných splátkach vo výške 301,14 eura (vrátane poistenia). V danom prípade je nepochybné, že ide o zmluvu spotrebiteľskú, jednak s ohľadom na povahu zmluvných strán, keďže právny predchodca žalovaného pri uzatváraní a plnení zmluvy konal a žalobcovia nekonali v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, a jednak s ohľadom na skutočnosť, že pre spotrebiteľa sú vopred pripravené podmienky zmluvy a nie je vytvorený priestor na dojednanie jej obsahu alebo zmeny obsahu pred uzatvorením. Na takto založený právny vzťah strán sporu je preto potrebné aplikovať právne normy spotrebiteľského práva, a to najmä ustanovenia Občianskeho zákonníka § 52 a nasl. o spotrebiteľských zmluvách, ako i osobitné predpisy, a to najmä Zákon o ochrane spotrebiteľa a Zákon o spotrebiteľských úveroch. Je nepochybné, že v danom prípade sa jedná súčasne o spotrebiteľský úver upravený zákonom o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z.. Súd preto pristúpil ku skúmaniu predmetnej zmluvy z pohľadu dodržania podstatných náležitostí zmluvy uvedených v § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia predmetnej zmluvy. Skutočnosť, že zmluva neobsahuje niektoré náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. nespôsobuje jej neplatnosť, ale v prípade, ak absentujú náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), resp. v zmluve je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

26. Preskúmaním obsahu zmluvy súd zistil, že táto neobsahuje termín konečnej splatnosti úveru /§ 9 ods. 2 písm. f)/, obsahuje nesprávne údaje v zmysle § 9 ods. 2 písm. j).

27. V zmluve nepochybne absentuje termín konečnej úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/), keďže zmluva odkazuje na dátum poslednej mesačnej splátky, ktorý mal byť klientovi oznámený písomne po poskytnutí úveru. V tejto súvislosti má súd za to, že ak v samotnej Zmluve absentuje údaj o termíne konečnej splatnosti úveru, túto zákonnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere nemožno považovať za splnenú. Na uvedenom závere nič nemení ani nadväzujúce oznámenie veriteľa dlžníkovi zo dňa 05.10.2012, ktoré nemožno považovať za odstránenie prípadných nedostatkov obsahu zmluvy. Vo vzťahu k náležitosti zmluvy o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru /§ 9 ods. 2 písm. f)/ je potrebné, aj s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018, aplikovať eurokonformný výklad. Súd je však toho názoru, že len z údajov o počte splátok nevie priemerný spotrebiteľ presne určiť termín konečnej splatnosti úveru. K tomuto je potrebné poukázať aj na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15, kde je skonštatované, že čl. 10 ods. 2 písm. h) smernice sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva uvádzala konkrétny dátum (termín konečnej splatnosti úveru), pokiaľ podmienky zmluvy umožňujú spotrebiteľovi identifikovať dátum takejto splátky. Z predloženej zmluvy termín konečnej splatnosti úveru nie je možné určiť, nakoľko z nej žiadnym spôsobom nevyplýva ani dátum poskytnutia úveru. Treba preto uzavrieť, že v čase kedy žalobcovia zmluvu podpisovali nemali vedomosť o tom, ako je stanovená splatnosť prvej a poslednej splátky úveru. Za splnenie povinnosti uviesť údaj o konečnej splatnosti úveru v zmluve o úvere je možné považovať len prípad, kedy má spotrebiteľ vedomosť o údajoch uvedených v ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v čase, kedy zmluvu na znak súhlasu podpisuje a vyjadruje vôľu byť ňou viazaný.

28. Je zrejmé, že právny predchodca žalovaného do celkovej čiastky splatnej spotrebiteľom (34.419,60 eura) nezahrnul platby poistného. Zo Zmluvy pritom nevyplýva možnosť žalobcov poistenie odmietnuť, nakoľko časť 3. bod 1. Zmluvy umožňuje dlžníkovi zvoliť si len rozsah poistenia (A/ základný súbor poistenia; B/ Štandardný súbor poistenia; C/ Rozšírený súbor poistenia; D/ Súbor poistenia Senior). Avšak aj v opačnom prípade, t.j. keby zo Zmluvy jednoznačne vyplývala možnosť poistenie odmietnuť, je nepochybné, že doplnkové služby - v danom prípade poistenie, boli už v samotnej zmluve zahrnuté do pravidelných mesačných splátok (301,14 eura), preto výpočet celkovej sumy k zaplateniu vyznieva

zavádzajúco. Ak by aj súd akceptoval tvrdenia žalovaného, že poistenie nebolo podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru a z tohto dôvodu nebolo možné poistenie (poistné) započítať do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, ktoré sú relevantné pre výpočet RPMN - ročnej percentuálnej miery nákladov, tak je potrebné poukázať na znenie § 19 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úverom, podľa ktorého sa ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2 a znenie ust. § 9 ods. 2 písm. j/, ktoré okrem uvedenia RPMN a celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, požaduje aj uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto RPMN (veta za bodkočiarkou). Je preto otázne z akých predpokladov žalobca pri výpočte RPMN vychádzal, keď vzorec na výpočet RPMN uvedený v prílohe 2 zákona požaduje aj uvedenie výšky splátky. Ak teda právny predchodca žalovaného pri výpočte RPMN vychádzal z inej výšky splátky (bez poistenia) potom treba uzavrieť, že náležitosť zákona podľa § 9 ods. 2 písm. j/ nebola v zmluve naplnená v časti pokiaľ ide o uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN.

29. Z týchto dôvodov úver poskytnutý žalobcom vzhľadom na absenciu údajov termínu konečnej splatnosti úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/) a nesprávne uvedené údaje - predpoklady výpočtu RPMN (§ 9 ods. 2 písm. j/), treba považovať za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/ zák. č. 129/2010 Z.z., nakoľko ide o neuvedenie, resp. nesprávne uvedenie takých údajov v zmluve, ktorých neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Pritom súd poukazuje na skutočnosť, že pre záver súdu, že predmetný úver treba považovať za bezúročný a bez poplatkov je postačujúce, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere chýba čo i len jedna z podstatných (obligatórných) náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. predpísaných v ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z..

30. S poukazom na vyššie uvedený právny záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru sa súd už ďalej nezaoberal ostatnými žalobcami namietanými absentujúcimi náležitosťami, a taktiež ani ďalšími námietkami strán, nakoľko by to bolo v rozpore so zásadou hospodárnosti súdneho konania a vzhľadom na predmet konania (vydanie bezdôvodného obohatenia) aj bez právneho významu. Právny následok ustanovenia § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. znamená v podstate čiastočnú neplatnosť zmluvy úvere v časti úrokov a poplatkov, takže veriteľ na ne nemá nárok (porov. v tomto smere napr. uznesenie NS SR sp. zn. 1 Cdo 238/2017). Žalovaný ako veriteľ mal nárok len na vyplatenie sumy reálne poskytnutého úveru 20.000 eur.

31. Podľa zisteného skutkového stavu žalovaný vyplatil žalobcom na základe zmluvy sumu 20.000 eur, no žalobcovia mu zaplatili 22.936,38 eura. Žalobcovia síce tvrdili, že žalovanému uhradili viac, a to sumu 24.693,48 eura, avšak tieto svoje tvrdenia ničím nepreukázali. Žalobkyňou 2/ predložené potvrdenia o vkladoch v hotovosti boli všetky zahrnuté v prehľade splácania úveru predloženom žalovaným. Žalobcami vypracovaný „výkaz o úhrade za poskytnuté prostriedky“ je navyše celkom zjavne v rozpore s nimi predloženými potvrdeniami o vkladoch v hotovosti, keď z týchto vyplývajú odlišné sumy aj dátumy úhrady splátok. Keďže žalobcovia neunesli dôkazné bremeno svojich tvrdení, že uhradili žalovanému viac ako sumu 22.936,38 eura, súd vychádzal práve z tejto sumy, ktorá bola v konaní preukázaná listinnými dôkazmi predloženým žalovaným (prehľadom splácania a potvrdením o prijatých splátkach). Sumy prijaté žalovaným nad rámec 20.000 eur (t.j. 2.936,38 eura) boli zo strany žalobcov plnením z (čiastočne) neplatného právneho úkonu, teda bezdôvodným obohatením žalovaného v zmysle § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

32. Pokiaľ ide o nárok žalobcov na zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia 1.000 eur súd uvádza, že všeobecným právnym predpisom upravujúcim ochranu spotrebiteľa je zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov. V prípade porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 v znení neskorších predpisov a osobitnými predpismi, vzniká spotrebiteľovi právo na primerané finančné zadostučinenie. Toto právo vyplýva z ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, pričom predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadostučinenie je úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zo strany spotrebiteľa na súde. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde. Čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti, ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadostučinenie, tento je naplnený vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi, resp. ak tak urobí v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatnenému nároku. K uplatneniu práva na primerané

finančné zadostučinenie však nemôže dôjsť kedykoľvek. Toto právo vzniká v zmysle ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. po tom, čo zo strany spotrebiteľa dôjde k úspešnému uplatneniu porušeniu práva alebo povinnosti na súde. Či došlo k úspešnému uplatneniu porušeniu práva alebo povinnosti na súde vyplynie až z právoplatného rozhodnutia súdu vydaného vo veci samej. To znamená, že až právoplatným ukončením tohto konania bude naplnený predpoklad úspešného uplatnenia porušeniu práva alebo povinnosti umožňujúci žalobcom požadovať od žalovaného právo na primerané finančné zadostučinenie. Z týchto dôvodov bola žaloba v petite, ktorým žalobcovia žiadali zaviazat' žalovaného zaplatiť im finančné zadostučinenie 1.000 eur podaná predčasne, a preto ju súd v tejto časti zamietol.

33. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

34. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

35. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

36. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd vychádzal z toho, že žalobcovia si pôvodne podanou žalobou uplatnili 4 nároky, a to 1. určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov, 2. vydanie bezdôvodného obohatenia 4.693,48 eura, 3. určenie neprijateľných zmluvných podmienok, 4. zaplataenie finančného zadostučinenia vo výške 1.000 eur. Žaloba bola v časti určenia neprijateľných zmluvných podmienok (3.) odmietnutá, preto v tejto časti nemá žiadna zo strán právo na náhradu trov konania. V časti o vydanie bezdôvodného obohatenia (2.) boli žalobcovia i žalovaný úspešní cca. v 1. Žalovaný mal v konaní úspech v časti o zaplataenie finančného zadostučinenia 1.000 eur (4.), nakoľko žaloba bola tejto časti zamietnutá. Žalobcovia mali v konaní úspech pokiaľ ide o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru (1.), a to i napriek tomu, že súd o tomto petite vo výroku nerozhodol, nakoľko túto otázku si súd musel vyriešiť ako predbežnú. V dôsledku uvedeného nemožno považovať na účely konečného rozhodnutia o náhrade trov konania tento postup súdu za neúspech žalobcov, nakoľko posúdenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru naďalej zostalo predmetom sporu a vyhovie žalobe o peňažné plnenie (úspech v spore) bolo práve dôsledkom úspechu žalobcov pri posúdení úveru ako bezúročného. V rozhodnutí Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. ÚS 1236/07 bolo vyjadrené, že hlavnou zásadou, ktorá ovláda rozhodovanie o trovách konania, je zásada úspechu vo veci. Ústavný súd judikoval, že pomerovať úspech a neúspech vo veci nemožno len tým, ako bolo o konkrétnom návrhu rozhodnuté, ale ich treba posudzovať v širších súvislostiach. V rozhodnutí sp. zn. IV. ÚS 1/04 Ústavný súd Českej republiky zdôraznil, že rozhodovanie o trovách konania nesmie byť len mechanickým posudzovaním výsledkov sporu bez komplexného zhodnotenia rozhodnutia v merite veci. Rozhodnutie o trovách konania má byť zrejmým a logickým ukončením celého súdneho konania. (porov. rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 10Co/118/2018-182 zo dňa 29.05.2019). Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobcovia i žalovaný mali v konaní čiastočný úspech, a preto súd v súlade s ust. § 255 ods. 2 CSP žalobcom ani žalovanému právo na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný, v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Galanta.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom po nadobudnutí jeho vykonateľnosti dobrovoľne splnená, je možné podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok).